

[Munch-Petersen.]

der, eller naar han eller hun i Løbet af det sidste Aar har været arbejdsløs til sammen i mindst seks Maaneder. Ved Arbejdsløshed forstaas Ledighed, der er dokumenteret enten ved Kontrol eller, for saa vidt den arbejdsløse paa Grund af Understøttelsens Ophør har forsømt Kontrollen, paa anden betryggende Maade. Samtidig fastsættes der bestemte Sæts for denne Hjælp netop for, at Ydelsen ikke skal overlades til Kommunernes vilkaarlige Skøn, og det foreslaas, at den skal andrage 75 Kr. for Ikke-Forsørgere og 100 Kr. for Forsørgere samt 25 Kr. for hvert hjemmeværende Barn.

Det tredje Lovforslag gaar ud paa visse *Ændringer i Loven af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring* og foreslaar for det første, at den Bestemmelse udgaar, som hindrer de uorganiserede i at komme ind i Arbejdsløshedskasserne. Det er jo saaledes, at langt de fleste af de uorganiserede har meget smaa Chancer for at faa Arbejde og dermed faa Lejlighed til at komme ind i Arbejdsløshedskasser efter de gældende Bestemmelser. Derfor bliver det tvingende nødvendigt netop med det Forsikringssystem, som man efter Socialreformen i endnu højere Grad bygger paa, at man giver de uorganiserede Lejlighed til og Mulighed for at komme ind i Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne. § 2 foreslaar, at Tilskuddene af Statskassen til Arbejdsløshedskasserne skal fordobles. § 3 gaar ud paa, at Socialministeren skal foranledige, at der anvises Kasserne et passende Forskud paa det dem tilkommende Statstilskud.

Det fjerde Lovforslag, *Forslag til Lov om Kontrol med arbejdsløse og Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed*, gaar for det første ud paa, at de arbejdsløse kun behøver at møde til Kontrol hver anden Dag. Det er af Socialministeren og andre paastaet, at netop de ikke-faglærte Arbejdere skulde have en særlig stor Chance for at faa Arbejde. Det maa vel være Meningen med, at netop disse her i København og andre Steder skal være tvunget til at møde til Kontrol hver Dag, medens forskellige fagorganiserede Arbejdere har faaet det indrettet saaledes, at de kun behøver at møde til Kontrol hver anden Dag. Det er naturligvis en Paastand, som mangler ethvert Grundlag. Chancerne er vel jævnt nogenlunde lige smaa for begge Parter. Derfor kan

man saa udmærket godt lade de arbejdsløse kun møde til Kontrol hver anden Dag.

Tilmed viser det sig, at man nu har bestemt, at de uorganiserede, som skal have Hjælpen gennem Socialkontorerne, slet ikke behøver at møde til Kontrol. Det er naturligvis en Foranstaltning, som man træffer af anden Grund, nemlig for at hindre de Agitations- og Organisationsmuligheder, der ligger blandt de uorganiserede, naar de daglig møder til Kontrol, idet det har vist sig, at de uorganiserede i stadig stigende Skare organiserer sig omkring den revolutionære Fagopposition og den almindelige Arbejdsløshedsbevægelse i Kampen for bedre Levevilkaar. I Haab om derved at kunne slaa denne Bevægelse i Stykker har man da bestemt, at de uorganiserede ikke behøver at møde til Kontrol. Men dermed har man ogsaa anerkendt, at Chancerne for at faa Arbejde er saa smaa, at i hvert Fald en hver anden Dags Kontrol skulde kunne være fuldt betryggende.

Derfor kan man ogsaa udmærket godt afhjælpe de forskellige Misforhold, som Sammenhobning paa Kontrolstederne, der følger af den tvungne Kontrol hver eneste Dag. Man har jo selv maattet erkende, at der er store Vanskeligheder derved, idet Politidirektøren i København har proklameret, at det er de arbejdsløse, der gaar til Kontrol i Suhmsgade, forbudt at blive staaende paa Hauserplads før og efter Kontrollen. Naar de blev staaende der, var det jo netop paa Grund af den stærke Sammenhobning, som skete i Kontroltimerne; og naar Politidirektøren føler sig foranlediget til at udstede en særlig Bekendtgørelse ifølge en Politilov af 1863 om, at man ikke maa blive staaende der, anerkender man derved, at Sammenhobningen ved Kontrolstederne er for stærk. Dette maa yderligere understøtte et Krav som det her fremførte.

Det femte Lovforslag, jeg her skal forelægge, omhandler *Arbejdstiden i Statsvirksomheder og ved Statsarbejde* og gaar ud paa, at for Statstjenestemænd og Arbejdere i Statsvirksomheder og ved Statsarbejder skal Arbejdstiden nedsættes til højst at være 7 Timer daglig og 40 Timer ugentlig. Det er altsaa Kravet om 7 Timers Dagen og 40 Timers Arbejdsugen, et Krav, som man fra socialdemokratisk Side paastaar at være Tilhænger af. Men i saa Fald har man selvfølgelig en Pligt til at gennemføre det paa de Omraader, hvor man har Magt til det, og burde gennemføre det, nemlig for Statens og Kommunernes Tjenestemænd og